

РЕШЕНИЕ

№ 5165

гр. София, 01.08.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 12 състав, в публично заседание на 30.05.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Наталия Ангелова

при участието на секретаря Татяна Щерева, като разгледа дело номер **1318** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Съдебното производство е по реда на чл.145 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) вр. чл.186, ал.4 от Закона за данък върху добавената стойност (ЗДДС).

Делото е образувано по жалба на [фирма] с ЕИК[ЕИК], и седалище С., против Заповед за налагане на принудителна административна мярка №ФК-235-0002445/03.12.2021г., издадена от А. А. К., началник на отдел "Оперативни дейности [населено място]" в ГД Фискален контрол при ЦУ на НАП, с която е наложена следната принудителна административна мярка (ПАМ) – "запечатване на търговски обект" – бензиностанция 1, находящ се в [населено място], общ. К., обл. Б., УПИ-Х-169, кв. 25, стопанисван от дружеството и забрана за достъп до него за срок от 3 дни, на основание чл.186, ал.1, т.1, б."г" ЗДДС и чл.187, ал.1 ЗДДС.

С жалбата се иска отмяната на заповедта по подробни съображения за незаконосъобразност - правни и фактически по същество е изложено, че липсвали конкретни факти и мотиви, които да обосновават налагането на ПАМ точно за 3 дни за данъчно нарушение в пропуск на търговеца да подаде информация по електронен път в НАП в рамките на работния ден, а посочените в заповедта мотиви били бланкетни, без конкретика, не бил изяснен и въпроса за важните публични интереси, чиято защита се търси със заповедта. Счита нарушен принципът на съразмерност прокламиран в б, ал.5 от АПК, заповедта не съответствала с целта на закона поради нарушаване на принципа за съразмерност при определяне на мярката във връзка с целите на ПАМ по

чл.22 ЗАНН.

Ответникът чрез юрк. Й., оспори жалбата изцяло, като претендира неоснователността ѝ. Иска от съда да постанови отхвърляне на жалбата. Претендира законосъобразност на административния акт на всички основания. Направи възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение и иска от съда намаляване до минималния законоустановен размер, претендира присъждането на юрисконсултско възнаграждение.

Административен съд София-град, Първо отделение, 12 -ти състав, като обсъди доказателствата по делото, извърши дължимата служебна проверка на оспорения акт по реда на чл.168 , ал.1 и ал.2 вр. чл.146 АПК, взе предвид доводите и възраженията на страните, прие от фактическа и правна страна следното:

По допустимостта на жалбата:

Оспорената заповед е връчена на дата 06.01.2022г. Жалбата е депозирана на дата 21.01.2022г. пред административния орган. Жалбата е подадена в срока по чл.149, ал.1 АПК - 14-дневен от връчването на оспорения акт, и е допустима.

По фактите съдът приема следното:

Със Заповед № ФК-235-0002445/03.12.2021г., издадена от Началник отдел „Оперативни дейности“ Б. в ГД Фискален контрол при ЦУ на НАП, е наложена принудителна административна мярка (ПАМ) „запечатване на търговски обект“ – конкретно- бензиностанция 1, находящ се в: с. Венец, общ. К., обл. Б., УПИ-Х-169, кв. 25, стопанисван от [фирма], с ЕИК[ЕИК], за срок от 3 дни, като запечатването да се извърши след влизане в сила на заповедта.

Процесната ПАМ е наложена за това, че на 02.12.2021г. в 11:50 ч. при извършената съвместна проверка с органите на БИМ на търговски обект по смисъла на §1, т. 41 от ДР на ЗДДС – бензиностанция 1, находящ се в [населено място], общ. К., стопанисван от [фирма], органите по приходите са установили, че при съпоставка между документите за доставени видове и количества горива в обекта, с данните подадени по електронен път към НАП за датите 02.10.2021г., 22.10.2021г., 03.11.2021г., са извършвани доставки на горива – вливания на гориво в колонките на обекта, но на същите дати, когато са възникнали данъчните събития не са подавани данни по електронен път до НАП, като е констатирано:

-На 02.10.2021г. вместо данни за доставено гориво „газ пропан бутан“ на посочената дата, акцизната данъчна декларация /А./ е въведена чрез Н. на 04.10.2021г.

-На 22.10.2021г. . вместо данни за доставено дизелово гориво “ на посочената дата, акцизната данъчна декларация /А./ е въведена чрез Н. на 25.10.2021г.

-На 03.11.2021г. е трябвало да бъдат подадени данни за доставено гориво бензин, дизел и газол за съответната дата, а вместо това А. е въведена чрез Н. на дата 05.11.2021г.

Извършената проверка е обективизирана в Протокол № 0002445/02.12.2021г. Органите по приходите са констатирани, че търговският обект е собственост на дружеството жалбоподател и работи от понеделник до неделя с работно време от 06.00 ч. до 10:30 ч. При тези обстоятелства, органите са заключили, че на процесните дати са извършени доставки на горива в колонките на търговския обект. Дружеството е било длъжно, но не е изпълнило задълженията си да изпрати информация в НАП относно доставката и движението на доставените/получените горива в търговския обект, както и за промяната в тях на датата на данъчното събитие или на датата на възникване на

промяна в обстоятелствата по електронен път. Описаното представлява нарушение на разпоредбата на чл.118, ал.10 от ЗДДС. На основание чл.186, ал.1, т.1, б. „г“ и чл.187, ал.1 от ЗДДС с оспорената заповед на [фирма] с ЕИК[ЕИК] е наложена принудителна административна мярка „Запечатване на търговски обект и забрана за достъп до него за срок от 3 дни“. Развити в заповедта са мотиви, относно продължителността на срока. Определено е запечатването да се извърши на 21.01.2022г. от 11:00 часа, видно от разписката за връчване на заповедта.

Съгласно чл. 186, ал. 3 ЗДДС компетентен да наложи ПАМ по чл. 186, ал. 1 ЗДДС е орган по приходите или от оправомощено от него длъжностно лице. За доказване компетентността на органа, издал акта, по делото е представена Заповед № ЗЦУ-ОПР-1148/25.08.2020г. на Изпълнителния директор на НАП, съгласно т. 1 от която директорите на дирекции „Контрол“ в териториалните дирекции на НАП и началниците на отдели „Оперативни дейности“ в дирекция „Оперативни дейности“ в гл. Дирекция „Фискален контрол“ издават заповеди за налагане на принудителна административна мярка запечатване на обект по чл. 186 ЗДДС. Оспорената заповед е издадена от компетентен орган - Началник отдел „Оперативни дейности“ – [населено място] в Гл. Дирекция „Фискален контрол“ при ЦУ на НАП, който е оправомощен по силата на Заповед № ЗЦУ-ОПР-1148/25.08.2020г. на Изпълнителния директор на НАП. Заповедта е в предписаните от закона форма и съдържание. В хода на административното производство не са допуснати съществени нарушения на процесуалните норми.

Задължението за деклариране на всяка доставка на горива е въведено с разпоредбата на чл. 118, ал. 10 от ЗДДС, като всеки получател на горива е длъжен в деня на доставката да подаде данни към НАП за нея по електронен път с електронен подпис. Изключенията от това правило се съдържат в ал. 11 на същата разпоредба и те предвиждат липса на деклариране на данни, когато доставката е отчетена като получена чрез електронната си система с фискална памет. По делото няма спор, че санкционираното дружеството не попада в хипотезите на изключението въведени от законодателя на чл.118, ал.11. Следователно, липсата на отчитане на единния акцизен документ, относно доставката на датата на данъчното събитие представлява нарушение на чл. 118, ал. 10, вр. ал. 11 от ЗДДС.

Подробно редът и начинът на подаване на информацията в НАП е уреден в Наредба № Н-18 от 13.12.2006 г. за регистриране и отчитане чрез фискални устройства на продажбите в търговските обекти, изискванията към софтуерите за управлението им и изисквания към лицата, които извършват продажби чрез електронен магазин, издадена от министъра на финансите. По силата на чл. 59а, ал. 1 от Наредбата лицата по чл. 118, ал. 10 ЗДДС подават в НАП данни чрез електронен документ за доставка (Е.) – приложение № 22, или електронен документ за получаване (Е.) – приложение № 23, за доставката и движението на доставените/получените количества течни горива, както и за промяната в тях, отнасяща се до цялото количество гориво или до част от него. Съгласно чл. 59б, ал. 1 от Наредбата електронният документ за доставка и електронният документ за получаване се подават по електронен път с квалифициран електронен подпис в W. базирано приложение на интернет страницата на НАП на датата на данъчното събитие или на датата на възникване на промяна в обстоятелствата.

Неизпълнението на описаното задължение за подаване на данните, независимо от предвидените глоби или имуществени санкции е основание за прилагане на ПАМ по

чл. 186, ал. 1, т. 1, б. "г" ЗДДС, а съгласно чл. 187, ал. 1 ЗДДС при прилагане на ПАМ по чл. 186, ал. 1 се забранява и достъпът до обекта.

Настоящият състав намира, че правилно административният орган е квалифицирал нарушението. По делото не се спори, че жалбоподателят е подал данни по електронен път в системата на НАП за доставените количества горива. Нарушението на дружеството се изразява в некоректното времево отчитане на данните - подадени са със закъснение от 2 до 4 дни. В посочената за нарушена разпоредба на чл.118, ал.10 ЗДДС законодателят е въвел условие информацията да се подава на датата на данъчното събитие или на датата на възникване на промяната в обстоятелствата, по електронен път, с квалифициран електронен подпис. Информацията за извършените доставки на гориво в колонките на обекта е следвало да бъдат подадени на датата на данъчното събитие, което не е сторено в деня на доставката. От приложените по делото доказателства (разпечатка от слувобни бонове на доставки от нивомерната система л. 107,110, 116, 133, 140, 149 от делото) е видно, че на 02.10.2021г. за дизелово гориво с А. № 01000000000006381659 , количеството не е отчетено като влято от нивомерната система; влетите на 02.10.2021г. количества гориво са отчетени в колонка 4 на 04.10.2021г.; за вливанията на дизел и евродизел на 22.10.2021г. в 10:36ч. и 11:39ч. акцизната данъчна декларация е с дата 22.10.2021г., а данните по нея са въведени на 25.10.2021г. На дата 03.11.2021г. в 11:35ч. и 13:04ч. извършено вливане на дизелово гориво конзола, както и вливане на дизел в часовете 12:57. и в 11:35, изброените горива са с А. от 03.11.2021г., а количествата по документа са въведени на 05.11.2021г.

Съобразно правилото на чл.25, ал.2 ЗДДС, данъчното събитие възниква на датата, на която е прехвърлено правото на собственост върху стоката или друго вещно право, както и всяко друго право на разпореждане със стоката като собственик, или на датата, на която услугата е извършена. По делото няма спор относно извършените доставки на горива на 02.10.2021г., 22.10.2021г., 03.11.2021г., и коя е датата на която са настъпили данъчните събития.

Нормите на чл. 186 и чл. 187 от ЗДДС регламентират държавна принуда за защита на особено важен държавен интерес – гарантиране на постъпленията във фиска чрез спазване на фискалната дисциплина. Целта на налагането на ПАМ е за преустановяване и/или предотвратяване на административни нарушения и последиците от тях, поради което имат превантивен и преустановителен характер. Мярката няма санкционен характер и се налага независимо от предвидените глоби или имуществени санкции, противно на изложеното от жалбоподателя. Максимално допустимият срок на запечатването според закона е 30 дни, като в случая ПАМ е наложена почти на минимума - за 3 дни, което се явява съразмерно с конкретната тежест на нарушението, предвид, че данните все пак са били изпратени, но със закъснение от няколко дни. Административният акт и неговото изпълнение, с оглед вида на вредата за данъчното облагане на търговците, не засягат права и законни интереси в по-голяма степен от най- необходимото за целта, за която същият се издава, поради което не е нарушен принципът на съразмерност на чл.6 от АПК и неоснователни се явяват доводите на жалбоподателя в тази насока.

Предвид изложеното жалбата се явява неоснователна и следва да се отхвърли, а на ответника да се присъди претендираното юрисконсултско възнаграждение, което на основание чл. 143, ал. 4 от АПК, вр. чл. 78, ал. 8 от ГПК съдът определя в минималния размер от 100лв. по чл. 24 от Наредбата за заплащането на правната помощ.

Така мотивиран и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на [фирма] с ЕИК[ЕИК] срещу Заповед за налагане на принудителна административна мярка №ФК-235-0002445/03.12.2021г. издадена от Началник отдел „Оперативни дейности“ –Б., в ГД „Фискален контрол“ при ЦУ на НАП.

ОСЪЖДА на [фирма] с ЕИК[ЕИК] да заплати на Националната агенция за приходите юрисконсултско възнаграждение в размер от 100 (сто) лева.

Решението може да бъде обжалвано пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: